

Motion till riksdagen 2009/10:U15

av **Urban Ahlin m.fl. (s)**
med anledning av skr. 2009/10:150

Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen under 2009

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om EU som utrikespolitisk aktör.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en skärpning av EU:s gemensamma kemikalielagstiftning.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om jobben.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ekonomiska och finansiella frågor.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om fullständigt informationsutbyte i enlighet med sparandedirektivet.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att informationsutbytet också ska gälla andra kapitalinkomster än räntor.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skattemyndigheter måste ges rätt att lämna vidare information till berörda myndigheter då andra brott än skattebrott föreligger.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att genom ministerrådet begära att momsdirektivet ses över för att förbättra villkoren för den ideella sektorn.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör driva att det inom EU införs en minimiskatt på vin.

Fel! Okänt namn på

10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska undersöka möjligheten att beskatta sådana kostnadsersättningar till ledamöter i Europaparlamentet för utövande av uppdraget som ej motsvaras av de utgifter som de är avsedda att täcka.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om patientrörlighetsdirektivet.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en handlingsplan för energitrygghet och energisolidaritet.

Motivering

Socialdemokraterna vill att EU i grunden ska vara ett mellanstatligt samarbete, där vi tillsammans med de andra medlemsstaterna kan lösa problem som kräver gemensamma lösningar.

Socialdemokratisk politik handlar alltid om att möjliggöra för människor att forma sitt eget liv. När krisen rullar fram, jobben hotas, välfärden försämras och klyftorna mellan människor ökar drabbar det oss alla. Människor och utveckling hålls tillbaka; jobb och välfärd går förlorade.

EU behövs också som en kraftfull aktör på den världspolitiska arenan – för global fred och säkerhet, för mänskliga rättigheter samt för ökad solidaritet och demokrati. EU kan med sin politik för bistånd, handel, migration, jordbruk och klimat påverka hela världens utveckling.

Därför gäller våra mål om fler jobb, ett hållbart klimat och en solidarisk politik både för Sverige och för Europa. Därför är konflikten mellan oss och de borgerliga partierna densamma här hemma som i Europa. Vi socialdemokrater sätter alltid människan främst.

När världen är osäker är det viktigt med ansvarstagande och samarbete. Inget land kan i dag stå ensamt. I kampen mot arbetslöshet, finans- och klimatkris, brottslighet och konflikter blir vi starkare tillsammans än var och en för sig. I en värld som blir alltmer gränslös behöver demokratin bryta igenom för att påverka globalt.

Ett väl fungerande EU kan bidra till att Sverige växer sig starkare och tryggare. Det kräver att EU arbetar med rätt saker. Så är det inte alltid i dag. Många beslut om vår framtid lämpar sig inte för beslut i Bryssel. EU måste bli spetsigare, öppnare och mer demokratiskt. Politikens makt ska öka i förhållande till juridiken.

Företagens frihet på EU:s inre marknad får aldrig användas på bekostnad av principen om ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet. Dessutom måste EU bättre spegla det faktum att hälften av Europas befolkning består av kvinnor.

Sverige och Europa behöver inte mer av borgerlig politik. Ökad orättvisa är inte lösningen på de utmaningar vi står inför. Det handlar om ditt jobb, din

lön och dina villkor på arbetsmarknaden. Det handlar om klimatkrisen och global solidaritet.

EU som utrikespolitisk aktör

EU har en viktig roll att spela i världen, och EU:s gemensamma utrikespolitik är en mycket viktig del av EU-samarbetet. Grunden för den gemensamma utrikespolitiken är strävandet efter gemensamma ståndpunkter. Det här är naturligtvis inte alltid lätt. Ändå är det viktigt och värdefullt att hålla fast vid detta.

Vetorätten på utrikespolitikens område måste gälla även i fortsättningen. Ytterst bidrar den till att utveckla gemensamma ståndpunkter inom EU, och när EU väl kan agera enat innebär det en betydande styrka på den internationella scenen. Sverige ska naturligtvis i största möjliga mån eftersträva enighet inom EU, men går inte enighet att uppnå måste Sverige alltid vara berett att hävda sin uppfattning. Sverige har historiskt varit ett land som trots sin mindre storlek har spelat en stor roll i den internationella debatten. Genom att i dag agera tillsammans med övriga EU-länder kan vår utrikespolitik få den tyngd som ett gemensamt EU-agerande ger.

Europeiska unionen har haft och har som sitt främsta syfte att omöjliggöra krig i Europa. Samtidigt som krig omöjliggjorts mellan medlemsländerna har den europeiska kontinenten inte besparats krig. Balkan har skakats av år av stridigheter, och nyligen har vi kunnat se väpnade strider i Kaukasus. Samtidigt finns i EU:s grannskap ett antal s.k. frusna konflikter, exempelvis Transnistrien och Nagorno-Karabach.

För att EU:s fredsskapande förmåga ska kunna bidra till målet om en europeisk kontinent utan krig måste processen att ta in nya medlemmar fortsätta. Alla europeiska länder som möter kraven på medlemskap ska kunna bli EU-medlemmar.

Tyvärr har en förfärande utvidgningsströmtighet börjat göra sig gällande i EU. För oss socialdemokrater är det viktigt att slå fast att utvidgningen av EU är den största framgången på Europas kontinent. Turkiets framtida medlemskap är en mycket omdiskuterad fråga i många europeiska länder. För oss socialdemokrater har inställningen alltid varit att det inte är frågan om "om" Turkiet kan bli medlem utan "när". Detta "när" avgörs av hur snabbt Turkiet klarar att uppfylla de kriterier som krävs för ett medlemskap. Vi ser ett framtida turkiskt EU-medlemskap som viktigt inte minst med tanke på hur det främjar rättigheterna för kurder och andra folkgrupper.

EU måste på allvar investera resurser, tid och kraft i det östliga partnerskapet som arbetar för en integration av länder som Ukraina, Moldavien, Georgien, Vitryssland, Azerbajdzjan och Armenien. Samarbetet innebär konkret integration. Bland annat ska det leda till ökad rörlighet för människor mellan våra länder och tillväxt i handel.

Vi måste öka EU:s förmåga i det globala samarbetet så att unionen ska kunna vara en progressiv och säkerhetskapande kraft, inte minst i Förenta nationerna.

Fel! Okänt namn på

EU:s snabbinsatsstyrkor där Sverige bidragit genom den nordiska stridsgruppen, NBG, har skapats för att avhjälpa kriser och humanitära nödlägen. Stridsgrupperna ska kunna sättas in i en konflikts inledningsfas och förberedas för en mer omfattande internationell insats eller i bästa fall med egen förmåga avstyra konflikten. Det finns dock anledning att se över hur användbar och kostnadseffektiv denna modell är. EU:s snabbinsatsstyrkor har hittills aldrig använts.

Unionen behöver mer av gemensamt uppträdande i viktiga utrikespolitiska situationer för att kunna påverka stormakternas agerande.

Regeringen skriver att man ser över möjligheten att stödja EU:s utbildningsinsats i Uganda till stöd för den somaliska regeringens säkerhetsstyrkor. Angående detta har vi tidigare i riksdagens EU-nämnd anmält en avvikande mening, en hållning som vi vidhåller också framgent.

EU kan vara en viktig aktör i nedrustningsarbetet. Sverige bör vara en pådrivande kraft i EU-kretsen för att unionen ska ta steg framåt. För att kunna vara en sådan kraft måste Sverige självt vara en föregångare. I en värld som upprustar alltmer behövs aktiva röster för nedrustning.

Det är därför bekymmersamt att regeringen varit så passiv på nedrustningsområdet. Exempelvis har man ännu inte ratificerat klusterkonventionen. Sverige bör ratificera den å det snaraste.

EU och dess medlemsstater är världens största biståndsgivare, och detta har också en stark påverkan på vår omvärld. Genom olika samarbeten med de länder som finns i EU:s geografiska närområde kan EU arbeta för att skapa en utveckling som gör att skillnaden mellan innanför och utanför EU:s gräns blir mindre än i dag. Genom ett solidariskt handlande kan EU bidra inte bara till välstånd och utveckling inom EU utan också till välstånd och utveckling i hela världen.

Sverige ska vara pådrivande för att andra länder, inte minst EU-länderna, ska höja sitt bistånd upp till FN:s mål på 0,7 % av BNI. Vi vill att återkopplingen av EU:s bistånd förbättras. Det skulle öka kunskapen om EU:s verksamhet på området, vilket är särskilt viktigt då det gäller en så stor aktör.

EU:s länder är tillsammans världens största biståndsgivare, och unionen ska vara en pådrivande aktör för att uppnå FN:s millenniemål. För att det ska lyckas krävs att mer av EU-biståndet fokuseras på fattigdomsbekämpning och att EU:s olika politikområden samordnas bättre för hållbar utveckling. EU:s jordbrukspolitik är ett exempel på områden som måste reformeras i enlighet med detta.

Miljön

Det är ingen tvekan om att det är på miljöområdet som EU har störst relevans i medborgarnas ögon. EU måste som helhet arbeta för kraftigt minskade utsläpp. Sverige måste vara pådrivande i det arbetet. Den linje som den borgerliga regeringen väljer går ut på att andra ska minska sina utsläpp så att Sverige slipper. Det är inte acceptabelt.

EU-kommissionen ställer konkreta krav när det gäller utsläppsnivåerna, men både EU och Sverige kan bättre. Även om Sveriges krav är bland de tuffaste ligger ambitionsnivån ändå under den som vi socialdemokrater har slagit fast.

Ett viktigt verktyg för att förbättra miljön är att minska transporternas negativa miljöpåverkan. Sverige bör verka aktivt för ett effektivare tågtransportnät inom EU. De nationella järnvägssystemen måste bli kompatibla och lagstiftningen synkroniseras. Då först – och parallellt med EU-kommissionens strävan att öka andelen förnybar energi – har tågtrafiken en chans att bli ett realistiskt transportalternativ inom EU. I fråga om flyget har regeringen föreslagit att flygtrafiken ska omfattas av EU:s handel med utsläppsrätter. Det är också vår linje, men vi anser att flyget ska ha en egen marknadsplats, en s.k. egen bubbla, för att utsläppshandeln ska ha effekt. Det penningstarka flyget berörs inte nämnvärt av det låga priset på utsläppsrätter. Samtidigt riskerar den sårbara elintensiva industrin att drabbas av flygets inträde i handeln.

Sverige har fram till nu visat världen att det går att förena satsningar på förnybar energi och utsläppsminskningar med ökad tillväxt. Det har gjort oss till ett föregångsland. Sverige hade goda förutsättningar att leda EU till ett starkt resultat under klimatmötet i Köpenhamn i december 2009. Men mötet misslyckades; EU förlorade sin ledarroll, och klyftan mellan de rika och de fattiga länderna vidgades. Regeringen Reinfeldts negativa agerande inför klimatmötet är för oss svårförståeligt.

Kemikaliefrågan är ytterligare ett politikområde där EU kan vara pådrivande. Den gemensamma kemikalielagstiftningen Reach finns på plats sedan ett par år tillbaka men kräver redan revidering. Principen om att farliga kemikalier ska ersättas med mindre farliga alternativ måste snarast skärpas. Vi vill också att Reach ska omfatta fler s.k. lågvolyämenen. Definitionen av vilka ämnen som behöver tillstånd för att användas måste förtydligas så att fler farliga ämnen omfattas. Regeringen måste bli mer aktiv i kemikaliefrågor och t.ex. lämna fler förslag till Reachs kandidatlista för farliga kemikalier.

Jobben

Kampen för svenska kollektivavtal handlar om att alla arbetstagare ska behandlas lika, oavsett om man kommer från Ronneby, Riga eller Rotterdam. Vi rödgröna menar att ökade möjligheter att arbeta i olika länder i grunden är positivt. Men fri rörlighet får inte innebära försämrade villkor för löntagarna. Därför ser vi det som en central uppgift att värna de fackliga rättigheterna och den svenska kollektivavtalsmodellen. Målsättningen med de borgerligas politik i Sverige och i EU verkar vara den motsatta.

Regeringen talar vackert om den svenska kollektivavtalsmodellen, men i praktiken vill den införa kraftiga begränsningar av grundläggande fri- och rättigheter i arbetslivet. Det lagförslag som regeringen har drivit igenom i riksdagen, med anledning av Lavaldomen i EG-domstolen, öppnar för lönedumpning och illojal konkurrens. Regeringen går längre än vad som kan mo-

Fel! Okänt namn på

tiveras av EG-domstolens dom. Den angriper grundförutsättningarna för att den svenska kollektivavtalsmodellen ska fungera och utmanar föreningsfriheten som skyddas såväl i svensk grundlag som i Europakonventionen och i andra konventioner som Sverige ratificerat. Regeringen genomför historiska inskränkningar av fackets rätt att fritt förhandla och teckna kollektivavtal med utländska företag och av rätten att använda stridsåtgärder för att få ett avtal till stånd.

Nu kommer olika regler att gälla för svenska respektive utländska företag och anställda. Det är i praktiken frivilligt för utländska företag att tillämpa svenska löne- och anställningsvillkor. De som vill konkurrera med lönedumpning och sämre arbetsvillkor kan göra det. Utan kollektivavtal vet vi av erfarenhet att löner och villkor successivt försämras för alla på arbetsmarknaden. Då finns det heller ingen rättslig grund för facket att i efterhand kräva tillbaka förlorad lön för löntagare, om det visar sig att företaget otillåtet sänkt lönerna. Regeringen anser inte heller att utländska arbetstagare ska omfattas av avtalsförsäkringar om de råkar ut för en arbetsolycka. En arbetstagare som invalidiseras kan stå helt utan ersättning om det visar sig att hans arbetsgivare inte kan betala skadestånd. Även det är förstås en fullständigt oacceptabel ordning.

Efter Lavaldomen 2007 har regeringen, trots att den talar om den svenska kollektivavtalsmodellens förträfflighet, inte lyft ett finger för att försvara den. Inte ens under det svenska ordförandeskapet i EU tog Reinfeldt och Littorin ett enda initiativ i den fråga som kan medföra allvarliga konsekvenser för Europas löntagare.

EU:s arbetstidsdirektiv syftar till att säkerställa en lägsta nivå för skyddet för arbetstagarnas rättigheter när det gäller veckoarbetstider, dygnsvila, nattarbete, veckovila och pauser. Målet är att skydda arbetstagarnas hälsa och förhindra konkurrens mellan länderna som bygger på dåliga arbetsvillkor. Direktivet är därför av avgörande betydelse för Europas alla löntagare. Vi anser att det inte ska vara möjligt att förhandla bort grundläggande skyddsregler när det gäller arbetstiden. Skyddet för Europas löntagare mot ohälsosamma arbetstider måste stärkas. Vi socialdemokrater menar att vi i EU måste driva att optout-möjligheten avskaffas.

Vidare måste regeringen agera betydligt mer aktivt inom EU för att utveckla EU:s inre arbetsmarknad på ett sätt som leder till ökat välbefinnande, ökad trygghet, ordning och reda på arbetsmarknaden och att gällande avtal och regler i ett land tillämpas för alla som verkar där. I diskussioner och beslut om "flexicurity" måste regeringen betona tryggheten lika mycket som den hittills betonat vikten av flexibilitet. En verklig flexibilitet, som också blir accepterad bland företag och anställda, måste bygga på en väl fungerande trygghet. Det ena utan det andra är inte möjligt.

Vi vill också slå vakt om kvinnors möjlighet att verka på arbetsmarknaden på samma villkor som män. Vi ser med oro på att en stor del av de nya jobben för kvinnor handlar om jobb med lägre löner och begränsad arbetstid.

Regeringen har kraftigt försämrat anställningsskyddet för visstidsanställda, och Sverige får nu kritik från EU-kommissionen för att vi i dag inte lever upp till de minimikrav för skydd av anställningstryggheten som gäller inom EU. I

en formell underrättelse kräver EU-kommissionen att Sverige ändrar sin lagstiftning så att den lever upp till EU-rättens krav. Visstidsanställningar ger sämre löneutveckling, lägre ersättning i sjuk- och arbetslöshetsförsäkringen och lägre pension. En visstidsanställd får mindre kompetensutveckling och har svårare att planera sin ekonomi och sitt privatliv. Vi socialdemokrater anser att anställningstryggheten måste stärkas.

Sverige och Europa ska konkurrera i en alltmer globaliserad värld. För att detta ska fungera och utvecklas med det intensiva konkurrenstryck som globaliseringen skapar, krävs ett nära samarbete mellan staten och arbetsmarknadens parter. I Sverige initierade vi socialdemokrater strategiska branschprogram som innehåller bl.a. forsknings-, utbildnings- och infrastrukturinsatser. De togs fram i samarbete mellan stat, näringsliv och fackliga organisationer för att stärka Sveriges konkurrenskraft i nyckelbranscher.

Ekonomiska och finansiella frågor

Den globala ekonomin lider fortfarande av sviterna av den finansiella krisen. I Europa har många medlemsländer drabbats hårt av finanskrisen, i form av stigande arbetslöshet och växande budgetunderskott. Krisen har sitt ursprung i kraftigt fallande tillgångsvärden, framför allt inom fastigheter och subprime-relaterade värdepapper. Fallet i tillgångsvärden blottade stora brister inom regleringen och tillsynen av den finansiella sektorn.

EU-samarbetet inom det ekonomiska och finansiella området har under 2009 därför i hög grad varit inriktat på att åtgärda många av de brister som har identifierats, i syfte att minska risken för framtida kriser. Bland annat finns det nu en överenskommelse om en ny struktur för tillsyn över de finansiella marknaderna. Vår bedömning är att den svenska regeringen måste vara djupt engagerad i reformeringen av den finansiella sektorn under de kommande åren, för att säkerställa kraftfull och effektiv reglering och tillsyn.

För oss kommer det att vara en prioriterad fråga inom ramen för det europeiska arbetet att skapa ett så enhetligt finansiellt regelverk som möjligt. Den nuvarande regeringen måste göra detta till en prioriterad fråga. Behovet av mer enhetliga regelverk blir tydligt när vi tittar på hur omfattande exponeringar utanför hemlandet många banker har. Inte minst gäller det de svenska banker som har stor exponering mot hela Östersjöområdet.

I rådet finns det nu en överenskommelse om europeiska regler för kapitaltäckning. Andra viktiga regleringsområden är utformningen av rörliga ersättningssystem och förbättrade riskbedömningar av finansiella instrument och institutioner. Arbetet för att begränsa de s.k. skatteparadisens verksamhet och öka transparensen är av stor vikt för att åstadkomma en tryggare finansiell sektor. På alla dessa områden finns behov av en kraftfull reglering.

En annan central fråga för Sveriges agerande inom det europeiska samarbetet är att säkra att det internationella kapitalet möts av internationell politik och internationella regler. På sikt vill vi se en europeisk finansiell myndighet med muskler. Ingen ska kunna smita undan regler och kontroll genom att

Fel! Okänt namn på

flytta pengar mellan olika länder. Vi vill att den europeiska myndigheten ska ha möjlighet att överpröva nationella inspektioner under vissa förutsättningar.

Finanskrisen har också visat på brister i uppföljning och efterlevnad i de finanspolitiska ramverk som finns på europeisk nivå. Utvecklingen för de offentliga finanserna i Grekland är det tydligaste exemplet på sådana brister. Det är uppenbart att förtroendet för stabilitets- och tillväxtpakten riskerar att undergrävas av de ekonomiska problem som många europeiska länder har hamnat i. Detta förtroende behöver därför stärkas.

God förvaltning i skattefrågor

Vi konstaterar att det svenska ordförandeskapet inte lyckats föra vare sig en önskvärd tillämpning av sparandedirektivet med fullständigt informationsutbyte från alla medlemsländers sida i hamn eller en nödvändig utvidgning av det till att gälla fler typer av inkomster.

Två medlemsstater tillämpar fortfarande den ”övergångslösning” som gällt från den 1 juni 2005 som innebär att en källskatt (15 % de första tre åren, 20 % de nästföljande tre åren och 35 % därefter) tas ut i stället för att information lämnas. Det försvårar möjligheterna att få till stånd ett fullständigt informationsutbyte även med andra stater i Europa som inte är EU-medlemmar och som byggt upp en omfattande finansiell verksamhet med hjälp av sin banksekretess.

EU:s sparandedirektiv är i sin nuvarande utformning alltför begränsat för att vara ett verksamt instrument mot avancerad skatteplanering. I princip omfattas endast fysiska personers banktillgodohavanden. Kapitalvinster på aktier och företagsinkomster är undantagna. Våren 2008 föreslog den tyske finansministern att EU-kommissionen skulle få i uppdrag att skyndsamt utreda om sparandedirektivet skulle kunna utvidgas från att bara gälla fysiska personers räntesparande till att också omfatta juridiska personer och t.ex. aktier. Även Sverige borde och bör enligt vår mening visa en betydligt större aktivitet till stöd för en mer omfattande revidering och utvidgning av sparandedirektivet än vad som hittills varit fallet. Sverige bör inom EU ta upp och driva en utvidgning av sparandedirektivet till att omfatta juridiska personer och också andra kapitalinkomster än räntor.

Det är bra att ett antibedrägeriavtal håller på att komma till stånd med Liechtenstein och att förhandlingar inleds om liknande avtal med övriga ministater som fungerat som skatteparadis samt med Schweiz.

OECD:s modellavtal är ett golv, och inga signaler bör utgå till skatteparadiserna om att det är ett tak. Tvärtom måste Sverige verka för att OECD noga följer och för medlemsstaterna sammanfattar hur avtalen praktiskt fungerar för skattemyndigheterna i de olika medlemsstaterna. Att nästan alla skatteparadis nu är beredda att skriva under modellavtalet är en signal om att det nu går att ta ytterligare ett steg mot transparens och ett informationsutbyte utan förbehåll. Sverige borde ta initiativ inom OECD för att förbättra modellavtalet i fråga om informationsutbytet. Skattemyndigheter måste få kunna lämna

vidare information om misstänkt penningtvätt, försäkringsbedrägeri etc. Med dagens modellavtal kan Skatteverket inte göra det.

Moms

Skatteverkets beräkning av skattefelet (rapport 2008:1) kom fram till att det internationella skattefelet beträffande moms uppgick till ca 12 miljarder för Sveriges räkning. EU:s bekämpande av momsbedrägeriet är därför en angelägen fråga som inte får graderas ned av hänsyn till målet att också minska den administrativa bördan.

En översyn av momsundantaget i fråga om finansiella tjänster och försäkringstjänster är bra; samtidigt borde EU överväga att se över momsdirektivet för att förbättra villkoren för ideell sektor. Att ha momsundantag för finansiella tjänster samtidigt som Sverige tvingas momsbelägga välgörenhetsorganisationers second hand-försäljning är inte bra utifrån skatters legitimitet.

Punktskatter

Regeringen har varit för passiv i koldioxidskattefrågan. Koldioxidskatten är ett brett verkande och effektivt styrmedel. Vi socialdemokrater menar att nivån på koldioxidskatten ska vara sådan att skatten behåller sin styrande funktion med beaktande av fördelningspolitiska och regionalpolitiska konsekvenser.

Det är bra med ett minsta skattebelopp och en lägsta skattenivå för cigaretter. Regeringen borde dock ännu hellre ha drivit frågan om en minimiskatt på vin, som i dag saknas. Frågan borde, om den inte löses tidigare, kunna föras in i förhandlingarna om reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken, CAP, i samband med EU:s nästa långtidsbudget fr.o.m. 2014.

Europaparlamentarikernas kostnadsersättningar

Alla som har inkomster och använder sig av våra gemensamt beslutade välfärdstjänster bör bidra till dessas finansiering genom skatt. Detta är viktigt för skattesystemets folkliga legitimitet. Skatteprivilegier som skattebefrielse är en exceptionell åtgärd som bör tillämpas med stor restriktivitet. Därför har skatteutskottet tillkännagivit att regeringen ska undersöka möjligheten att beskatta kostnadsersättningar till ledamöter i Europaparlamentet för utövande av uppdraget som ej motsvaras av utgifter som de är avsedda att täcka. Regeringen skulle återkomma till riksdagen i ärendet (bet. 2008/09: SkU36). Regeringen har tyvärr dock valt att nonchalera en enig riksdag och vad den i samråd tidigare gått med på.

Fel! Okänt namn

Patientrörlighetsdirektivet

Sjukvården är i dag en nationell angelägenhet. Vi vill bevara den ordningen. För att rörligheten inom EU ska fungera måste varje person kunna känna sig trygg med att man får bra sjukvård i det medlemsland man befinner sig i. För den som söker vård i ett annat land är det viktigt att få veta när vården ersätts av hemlandet eller inte, att vården är säker och att den som är sjuk inte ska behöva ligga ute med stora ekonomiska belopp i väntan på ett domstolsutslag eller beslut av myndigheter. Därför aktualiserade den socialdemokratiska regeringen i ministerrådet under 2005 frågan om att reglera villkoren för patienters rörlighet i ett direktiv i stället för enbart genom rättsfall i domstolen. Vi ser alltså positivt på att införa ett patientrörlighetsdirektiv. Vi vill samtidigt betona vikten av att direktivet utformas med respekt för att sjukvården är en nationell angelägenhet och inte omfattas av EU:s gemensamma politik.

Under det svenska ordförandeskapet var patientrörlighetsdirektivet en prioriterad fråga. Regeringen misslyckades med att få till stånd en överenskommelse. En anledning till misslyckandet var att regeringen drev en marknadslinje som inte respekterade att sjukvården är en nationell angelägenhet utan drev frågan som en utveckling av tjänstesektorn. Mot bakgrund av att idén om ett patientrörlighetsdirektiv är en direkt konsekvens av att förslaget om att reglera sjukvården utifrån ett företagsamhetsperspektiv inom ramen för tjänstedirektivet fallit, är det direkt olämpligt att driva patientrörlighetsdirektivet som en del i utvecklandet av tjänstesektorn. Trots detta har regeringen genom handelsminister Ewa Björling på nytt framfört idéer om att sjukvården ska vara en del av tjänstesektorn och omfattas av tjänstedirektivet. Vi ställer oss helt avvisande till detta resonemang. Om denna ståndpunkt förs fram av Sverige i de fortsatta diskussionerna kommer det att försvåra möjligheterna att få till stånd ett patientrörlighetsdirektiv.

Det spanska ordförandeskapet har åtagit sig att fortsätta arbetet för att försöka nå en framtida överenskommelse. Vi menar att patienter som kommer från ett annat medlemsland ska behandlas på samma sätt som patienter från det egna landet, dvs. behoven ska styra prioriteringen. Det får inte skapas gräddfiler för patienter från ett annat medlemsland – behoven ska styra inte nationaliteten. Medlemsländernas rätt att införa krav på förhandstillstånd för sjukhusvård måste säkerställas. Patienter som behöver och söker omfattande vård, vilket ofta är fallet när det gäller slutenvård, i ett annat medlemsland ska inte själva behöva betala ur egen ficka och ligga ute med stora belopp under lång tid för att sedan kanske få ersättning från sitt hemland. En sådan ordning skapar oacceptabla skillnader mellan dem som har goda ekonomiska förutsättningar och alla andra som inte har de möjligheterna. Det är medlemslandet självt som bör avgöra om något av de uppräknade skälen för att införa förhandstillstånd föreligger. Det ska inte krävas någon detaljerad bevisföring från medlemsstatens sida. Sjukvård är ett nationellt ansvar, och landets bedömning av sitt eget sjukvårdssystem ska respekteras.

Okänt namn på

En handlingsplan för energitrygghet och energisolidaritet (den andra strategiska energiöversynen)

Vi delar regeringens uppfattning att bekämpningen av klimatförändringarna är det primära målet och att hög prioritet ska ges åt att utveckla förnybara energikällor och insatser för ökad energieffektivitet. Här krävs ytterligare insatser. Det är dock av stor vikt att en egen basproduktion baserad på förutsättningarna i respektive land ska eftersträvas. En fortsatt konkurrenskraftig svensk basindustri förutsätter att en väl fungerande nordisk elmarknad prioriteras framför ytterligare sammankoppling med andra elmarknader.

Stockholm den 21 april 2010

Urban Ahlin (s)

Carina Hägg (s)

Kenneth G Forslund (s)

Carin Runeson (s)

Ameer Sachet (s)

Kent Härstedt (s)

Kerstin Engle (s)

Olle Thorell (s)